ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ Δευτέρα τῇ 13η Δεκεμβρίου 1912 ΑΡ. 249

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτευούσης	Γρ. δρ. 70	Πρωτευούσης	Γρ. δρ. 40
Χωρίς-Κράτος	» » 85	Χωρίς-Κράτος	» » 47
Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν φύλλον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ 10.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφήμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Ἀποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "LESVOS,,-MÉTELIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ἰδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Ο «Ταχυδρόμος τοῦ Χρηματιστηρίου» τοῦ Βερολίνου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 562 φύλλῳ αὐτοῦ δημοσιεύει ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ ἑξῆς κομψὸν ἄρθρον:)

Τὸ ζήτημα τῆς Θεσσαλονίκης

Σήμερον διεξάγεται γελοῖος ἀγὼν πληρῶν ὑπερβολῶν ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες θέλουσι νὰ δηλητηριάσωσι τὰς Ἑλληνοβουλγαρικὰς σχέσεις, ὅστις ἀγὼν δὲν κρίνεται δεόντως ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐν Γερμανίᾳ γνώμης. Ὑπάρχουσι οἱ ὁμιλοῦντες εὐχαρίστως περὶ τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων τούτων. Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ περὶ σπουδαιοτάτου συμφέροντος τῆς Γερμανίας, πρέπει νὰ καθορισθῶσιν ἀκριβῶς τὰ πράγματα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπικρατεῖ διαφωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας, ἀναφορικῶς τοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλονίκης· ἀλλ' ἡ διαφωνία προεκλήθη ἐκ συγκρούσεως τῶν συμφερόντων συνεπείᾳ στρατιωτικῶν κινήσεων.

Τὰ Βαλκανικὰ Κράτη συνεννοήθησαν ἐγκαίρως οὐχὶ μόνον περὶ μεταρρυθμίσεων, ἀλλὰ καὶ περὶ ζωνῶν ἐπιρροῶν καὶ στρατιωτικῶν κινήσεων, ἀναφορικῶς δὲ τῆς Θεσσαλονίκης συνεννοήθησαν ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν σφαῖραν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιρροῆς. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καταφανέστατα ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν στρατιωτικῶν γεγονότων. Ἡ διαφωνία ἐπῆλθε πιθανῶς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι τῆς Βουλγαρίας ἤγειραν ἀπαιτήσεις ἀναφορικῶς τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων. Εὐκόλως ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀντίθεσις ἀνεφύη εἰς τὸ στρατιωτικὸν στρατόπεδον, καθότου τὰς συνεννοήσεις τῶν Βαλκανικῶν ἠγνόουν, ὡς ἀπεδείχθη, οὐχὶ μόνον οἱ διπλωματικοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ στενῶς πρὸς τὰς Κυβερνήσεις συνδεδεμένοι κύκλοι, τοῦτου δ' ἕνεκεν οἱ στρατιωτικοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ γνωρίζωσι τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Συγχρόνως συμβαίνει πολλάκις ἐν καιρῷ πολέμου νὰ ἀναφύηται διαφωνία μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν καὶ τῶν νικηφόρων στρατῶν, ὡς γνωρίζομεν τοῦτο ἐκ τοῦ πολέμου 1870-71. Οἱ Βούλγαροι στρατιωτικοὶ ἀπαιτοῦσι περισσότερα τῶν Βούλγαρων διπλωματῶν. Ὅτι ἡ διαφωνία αὕτη, ἡ ἀναφυεῖσα μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων ἐπιθυμούσαν ἐπὶ τῶν ἐν γένει σχέσεων ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς ὅτι διεξάγονται εἰσέτι ἐπὶ τοῦ παρόντος διαπραγματεύσεις μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος. Ἐὰν εἶνε ἀληθὴς ἡ εἴδησις Βιέννης ἀφημερίδος, τὸ ζήτημα τῆς Θεσσαλονίκης ἐλύθη κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς Ἑλλάδος·

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος

Χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν τὴν τοιαύτην λύσιν ἀπὸ ἀπόψεως τῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας ὡς Μεγάλης Δυνάμεως, ἡ λύσις αὕτη εἶνε καλὴ διὰ τὴν Γερμανίαν, καὶ τοῦτο διότι συμφέρει τῇ Αὐστρίᾳ, ἡ δὲ Γερμανία ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῆς ἀναφορικῶς τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου ἔχει πρωτίστως ὑπ' ὄψιν τὰ Αὐστριακὰ συμφέροντα. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐμπορικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας ἡ τοιαύτη λύσις εἶνε εὐνοϊκή, ἐὰν οἱ Ἕλληνες θὰ παραχωρήσωσι τῷ Γερμανικῷ καὶ Αὐστριακῷ ἐμπορῳ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅ,τι δύναται νὰ ἐπαιτήσῃ τοῦτο. Διὰ τῆς τοιαύτης λύσεως καταπίπτει καὶ τὸ ζήτημα τῆς διεθνοποιήσεως, τὸ ὁποῖον κείται δὲ μόνον κατά τινα τρόπον θὰ ἱκανοποιηθῶσιν ἐν Θεσσαλονίκῃ τὰ Εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα, ἰδίᾳ δὲ τὰ τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας, ἄτινα συνεπείᾳ τῆς γειτνιάσεως κατέχουσιν ἰδιαίτεραν θέσιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν αὗται ἔχουσιν ἐν Θεσσαλονίκῃ συμφέρον ἀναφορικῶς τοῦ ἄρρου τῆς σιδηροδρομικῆς ἐκείνης γραμμῆς ἥτις μέχρι τοῦδε εὑρίσκετο εἰς Αὐστρογερμανικὰς χεῖρας. Ἡ διεθνοποίησις τοῦ ἄρρου τούτου θὰ ἐπέφερε ἐπ' αὐτῆς τῆς γραμμῆς, τοῦθ' ὅπερ θὰ παρέβλαπτε τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας. Ἡ διεθνοποίησις σημαίνει πάντοτε τὸ τελευταῖον μέτρον ἐλλείψει ἄλλου πολιτικοῦ μέτρου. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει ἐνταῦθα, ἐνῷ ἐπιβάλλεται διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι πόλις ἐμπορικὴ καὶ λιμήν, θὰ ἦτο δ' ἀσφαλέστερον ἡ μέθοδος ἐκείνη, δι' ἧς θὰ ἀπεδίδετο εἰς αὐτὴν πολιτικὴ μορφὴ τοιαύτη, ὅπως ἐκεῖ ὅπου ὁρίστανται μεγάλαι πολιτικαὶ ἀντιθέσεις, ὅπως ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ Γερμανία καὶ τὰ Βαλκανικὰ

Ἐνῷ ἡ Σερβία παρέχει τῇ Γερμανίᾳ μόνον πολιτικὰς δυσχερείας, ἡ Γερμανία ἀναμένει ἐκ τῆς νέας Βουλγαρίας καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος οἰκονομολογικὰς ὠφελείας. Ἡ Βουλγαρία ὡς χώρα γεωργικὴ θὰ ἦτο πρὸ παντὸς χώρα καταναλώσεως, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἐκτὸς τούτου θὰ ἦτο ὁ μεγαλείτερος ἐμπορικὸς πάροχος. Ἡ Βουλγαρία θὰ κατάσχῃ τὴν ὅλην, ἡ δὲ Ἑλλὰς τὴν κεντρικήν. Τούτου ἕνεκεν ἐπιδιώκεται τῇ Γερμανίᾳ νὰ διατυπώσῃ καθαρῶς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀπέναντι τῶν δύο τούτων χωρῶν συνεπῶς οὐχὶ μόνον τὴν διάστασιν αὐτῆς, ἀλλ' ὅπως διατελῶσιν εἰς φιλικὰς σχέσεις.

Γερμανία καὶ Ἑλλὰς

Διὰ μακρῶν συνεζητήθη ἡ ἀνάπτυξις τῶν σχέσεων τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Βουλγαρίαν. Ὑπολείπεται ἡ ἐξέτασις τῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πολιτικὰ συμφέροντα εἶναι τὰ ἑξῆς: Πρῶτον ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ ἀντίθεσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Σλαυϊκοῦ τονδέσμου. Δεύτερον ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἰδιαίτερον σημασίαν διὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν. Εἶναι σπουδαιότατον γεγονὸς διὰ τὴν Γερμανίαν νὰ διατελῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὰ ὦ; ἄνω δύο Κράτη τὰ σύμμαχα τῆς Γερμανίας, καθόσον ἡ Ἑλλὰς ἐχθρικῶς διακειμένη πρὸς αὐτὰς θὰ ἦτο σπουδαιότατος ναυτικὸς σταθμὸς κατὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας.

Τὰ ἐμπορο-πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα καθορίζονται ὡς ἑξῆς: Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ σπουδαιότερος ἐμπορο-πολιτικὸς παράγων τῆς Ἀνατολῆς, ὅσον δ' ἰσχυροτέρα εἶναι αὕτη, τόσον περισσότερον θὰ δύναται νὰ ἐξασκῇ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν τὴν ἀποστολὴν της ταύτην, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸ ὑπολειφθησόμενον τῇ Τουρκίᾳ μέρος, ὅπου κρατεῖ εἰς χεῖράς της ὅλον τὸν χρυσόν. Ἔχει μεγίστην σημασίαν τὸ νὰ κατέχῃ ὁ παράγων οὗτος ὀργάνωσιν ἐπεκτεινομένην πέραν τῆς χώρας ταύτης καὶ ἐξικνουμένην μέχρι εὐρωπαϊκῆς χώρας. Ἡ Ἑλλὰς φέρει ἐν ἑαυτῇ δύναμιν ἐπεκτάσεως, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ συμφέροντα συμπαθείας.

Ἀλλ' ἂς ἐξετασθῇ καὶ τὸ ἑξῆς: Ἡ Γερμανία ἔχει ἐν Τουρκίᾳ μέγιστα συμφέροντα ἅτινα θὰ ὑπαχθῶσι ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν καὶ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐκεῖ, ἔνθα πρόκειται περὶ ἐμπορικῶν συμφερόντων, θὰ περιέλθωσι τὰ συμφέροντα ταῦτα εἰς χεῖρας Ἑλληνικάς, τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ἡ κυριαρχία θὰ ἦτο ξένη διότι καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ οἱ Ἕλληνες ἐπικρατοῦσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ. Τοῦτο ἕνεκεν τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα συμπίπτουσιν, ἡ δὲ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας βασίζεται ἀκριβῶς εἰς τὴν συνάφειαν τῶν δύο τούτων συμφερόντων. Μέχρι τοῦδε ὁρίσταται ἀντίθεσις εἰς μεταξὺ Γερμανικῶν καὶ Ἑλληνικῶν συμφερόντων, καὶ τοῦτο διότι ὑπῆρχεν ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν συμφερόντων, ἡ δὲ Γερμανία εἶχεν ὡς ἀρχὴν τὴν ὑποστήριξιν τῶν Τουρκικῶν συμφερόντων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ πολιτικὴ αὕτη κατέπεσεν ἤδη, καταπίπτει καὶ ἡ ὑπάρξασα ἀντίθεσις, ὁρίσταται δὲ τώρα μόνον ἡ ταυτότης τῶν συμφερόντων.

Ἡ σημασία τοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὴν Γερμανίαν ἔγκειται ἐν τούτῳ, ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ σήμερον τὸ σημεῖον τῆς διακανονίσεως τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν σχέσεων διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὁποίας ἐν διαρρέοντι [illegible] θὰ εἶναι ὁ ἐξαγωγικὸς λιμὴν τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας διὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ δι' αὐτὴν τὴν Μεσόγειον ἤτο καὶ πρέπει νὰ μείνῃ τοιοῦτος. Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ ἐπιμείνῃ ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἐξασφαλίσῃ διαρκῶς τὰ πολιτικοοικονομικὰ ἐκείνα πλεονεκτήματα ἅτινα ὁρίσταται πλέον ἐκεῖ, ἵνα ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ Αὐστρογερμανικὸν ἐμπόριον τὴν διέξοδον ταύτην. Ἡ Θεσσαλονίκη εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων δύναται νὰ παραμείνῃ ὁ μέγας ἐξαγωγικὸς λιμὴν τῆς Γερμανίας διὰ τὴν Ἀνατολήν.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΧΑΝΟΥΜ

Ἡ χανούμ. Ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ τώρα ζήτημα τῆς ἡμέρας. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρωπῆς εἶνε γεμάται πληροφορίας διηγήσεις, περιγραφάς, σχετικὰς μὲ τὴν ζωὴν τῶν οὐρί.

Θὰ ἦτο μεγάλη πλάνη —γράφει ὁ κ. Μπουλανζὲ—νὰ ἐπιστεύε κανεὶς «ὅτι μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν πρὸ ἐτῶν ἐν Τουρκίᾳ μεταβολὴν, αἱ γυναῖκες χανούμισες ἀπέκτησαν κάποιαν ἐλευθερίαν.

Ματαίως πραγματι μερικαὶ ἀπ' αὐτὰς ἀνετράφησαν κατὰ τρόπον διάφορον ἀπὸ τὰς μητέρας των. Ὅσον λεπταὶ καὶ ἐξευγενισμέναι καὶ ἂν εἶνε αἱ «ἀπογοητευμέναι» αὗται δὲν μποροῦν παρὰ νὰ ὑποκύψουν εἰς τὸν κοινὸν νόμον.

Ὅπως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν «χιλίων καὶ μιᾶς νυκτῶν» ἡ γυναῖκα τῆς Τουρκίας εἶναι ἁπλοῦν ἀντικείμενον τοῦ συζύγου της λαμβάνοντος ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα, ἂν δὲν προλαμβάνουν τίποτε, ἐξασφαλίζουν ὅμως τὴν ἡσυχίαν τοῦ σύζυγου.

Ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου ἔχει γίνει τῆς μόδας ἐν Τουρκίᾳ ν' ἀνατρέφουν τὰ κορίτσια των «ἁλλὰ φράγκα». Ἀδίκως οἱ σοφοὶ καὶ εὐσεβεῖς ἄνθρωποι διαμαρτύρονται ἐναντίον τοῦ νεωτερισμοῦ αὐτοῦ.

Οἱ γέροντες ὅμως αὐτοὶ ἐκλείπουν ἤδη ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐν ᾧ ἡ νεωτεριστικὴ μεθοδος τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀνατροφῆς ἐπεκτείνεται. Αἱ Μουσουλμανίδες μανθάνουν πιάνο, διαβάζουν φιλολογίαν καὶ δὲν ἀγνοοῦν τὴν τέχνην τοῦ ἀρέσκειν.

Περισσότερον χειραφετημέναι ἀπὸ τὰς Εὐρωπαίας νεάνιδας τρέχουν παντοῦ, εἰς τὰ φάϊβο-κλὸκ εἰς τὰ σπόρτ καὶ μὲ χαριτωμένην διξιότητα ἐπιδίδονται κάποτε εἰς τὰς ἡδονὰς τοῦ φλὲρτ· αὐτὰ ὅλα διότι τὰ τουρκικὰ ἤδη ἀφήνουν ὅλην τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς νεάνιδας.

Μίαν ἡμέραν ὅμως αἱ νεάνιδες αὗται γίνονται γυναῖκες καὶ ἡ ζωή των μεταβάλλεται ἀποτόμως. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲν βγαίνουν πλέον ἔξω παρὰ σκεπασμέναι μὲ καλύπτραν, ἐν ἄσπλαχνον πανίον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει πλέον, οὔτε νεότης, οὔτε ἀσχημία, οὔτε καλλονή, οὔτε γῆρας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ μόδα ἐπεμβαίνει καὶ κατορθοῦται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὥστε νὰ τροποποιεῖται ὁ «φερετζὲς» μέχρις ἀφαντάστου βαθμοῦ. Ἀντὶ νὰ κρύπτῃ, ἀφήνει νὰ ὑποδηλοῦται ὅ,τι εἶνε ὡραῖον. Ἀντὶ νὰ ἀσχημίζει ἐξωραΐζει μὲ τὸ θέλγητρον τοῦ ἐλαφροῦ μυστηρίου.

Ἀλλ' αἱ γυναῖκες τοιοῦτοι θὰ ζήσουν πλέον εἰ; τὸ χαρέμι. Θὰ ζήσουν μόνοι, μὲ μόνην τὴν ποιὸ ἀναπαρκῆ συντροφιὰν τῶν φιλενάδων των.

Μίαν ἡμέραν θὰ μάθουν ὅτι πρόκειται νὰ ὑπανδρευθοῦν μὲ ἕνα ἄνδρα, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζουν καὶ τὸν ὁποῖον θὰ μάθουν—ἐκτὸς ἐλαχίστων περιπτώσεων, ὅπου ἡ γυναικεία πονηρία κάμνει θαύματα—μόνον τὴν ἡμέραν τῶν γάμων των.

Κατόπιν, ἂν ὁ σύζυγος δὲν εἶνε κακός, θὰ κλαύσουν, θὰ ἀπελπισθοῦν, ἀλλὰ δὲν θὰ τολμήσουν νὰ ἐπαναστατήσουν. Εἰς τὸ χαρέμι ἐπαναστάσεις δὲν γίνονται. Ὁ σύζυγος εἶνε ἀπόλυτος κυρίαρχος, καὶ ἐπιβάλλει πάντοτε τὴν θέλησίν του.

Τὰ οὐρὶ κρύπτουν τὰ δίκρυά των, ὅταν ἐμφανισθῇ ὁ σύζυγος καὶ τοῦ παρέχουν ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουν διὰ τὸν ἑαυτόν των.

Ὅσον περισσότερον αἱ Μουσουλμανίδες εἶνε ἀνεπτυγμέναι, τόσον ὀλιγωτέραν ἐλευθερίαν αἰσθάνονται γύρω των, τόσον εἶνε περισσότερον δυστυχεῖς.

Αἱ μάμμαι των, ἀγνοοῦσαι τὰ πάντα ἔμενον εὐχαριστημέναι μὲ τὴν κτηνώδη ζωὴν τοῦ χαρεμιοῦ. Ἀλλ' αὐταὶ γνωρίζουσαι ὅτι ἐκτὸς τῶν ὑψηλῶν τειχῶν τῆς κατοικίας—φυλακῆς των—ὑπάρχουν Εὐρωπαῖαι αἱ ὁποῖαι βγαίνουν ἔξω ὅταν θέλουν, αἱ ὁποῖαι ὁμιλοῦν, ἀγαποῦν, ἐπιδεικνύουν ἐλευθέρως τὰ κάλλη των, ζοῦν ἐπὶ τέλους, ὑποφέρουν ἐξ αἰτίας τοῦ ἀποκλεισμοῦ των.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πασσᾶς ἢ ὁ μπέης σύζυγός των, ὁ ὁποῖος δὲν συνειθίζει καθόλου νὰ σκοτίζεται, ἀφοῦ ἤνοιξε τὴν θύραν τῆς εὐτυχίας, θὰ ἔλθῃ ὅταν τοῦ ἀρέσει, ἀπὸ ἓν ἄλλο ἄκρον τοῦ διαδρόμου, ποῦ χωρίζει τὸ χαρέμι ἀπὸ ἄλλα διαμερίσματα τοῦ σπιτιοῦ. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν διάδρομον δὲν ὑπάρχουν παρὰ οἰκτραὶ φύλακες δι' ἀτομονώσεις τῶν ἀπογοητευμένων.

Κιμὲ δὲν μένει τίποτε ἄλλο πλέον εἰς τὰ οὐρὶ παρὰ ὁ περίπατος μέσα εἰς τὸν μὲ ὑψηλὰ τείχη περιφραγμένον κῆπον ἢ ὁ ὑπὸ ἐπίβλεψιν περίπατος μέσα εἰς ἕνα κλεισὸν ἀμάξι ἢ ἀναλόγως προφυλαγμένην λέμβον.

Ἀλλὰ μένουν ἀκόμη αἱ ἐπισκέψεις εἰς τὰ ἐμπορικά, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡραῖα εἴδη τουαλέτας πωλουμένας ἀπὸ ὡραίους ὑ[illegible]

Ὁ Βερροιώτης

Η ΑΠΟΡΡΙΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ

ΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ

Λονδῖνον 13 Δεκεμβ. Ὁ ἐν Κων)πόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τηλεγραφεῖ σήμερον εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τηλεγραφικῶς ὅλους τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους ὑπέβαλον οἱ πληρεξούσιοι τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν διὰ τὴν συνάψιν τῆς εἰρήνης.

Κατόπιν τούτου συνεκροτήθησαν χθὲς εἰς τὸ Μεγαρον τῆς Ὑψηλῆς Πύλης δύο μακρότατα ὑπουργικὰ Συμβούλια, τὰ ὁποῖα συνεζήτησαν τὰ αἰτήματα τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα ἀπεφασίσθη ὅπως εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῶν Βαλκανικῶν ὑποβληθοῦν ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἀντιπροτάσεις εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Τουρκίας, κατὰ τὸν αὐτὸν Ἄγγλον ἀνταποκριτὴν, ἀπεφάσισε τὴν ἀπόρριψιν τῶν ὅρων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ τὴν ὑποβολὴν νέων προτάσεων τὰς ὁποίας δύναται νὰ δεχθῇ ἡ Τουρκία πρὸς σύναψιν τῆς εἰρήνης. Ἀλλως ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν συμμάχων Κρατῶν, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁ Μέγας Βεζύρης Κιαμὴλ πασᾶς ἐτηλεγράφησεν ἀμέσως εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ ἀντιπρόσωπον τῆς Τουρκίας Ρεσὶδ πασᾶν τὸ κείμενον τῶν ἀντιπροτάσεων διὰ τὴν εἰρήνην, τὰς ὁποίας συνέταξε τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τηλεγραφεῖ, ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως ἐγνώσθη περὶ τῶν Τουρκικῶν ἀντιπροτάσεων, διότι τηρεῖται πρωτοφανὴς μυστικότης.

Πάντως ὅμως, τηλεγραφεῖ, αἱ ἀντιπροτάσεις αὗται πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ τὰς προτάσεις τῶν Βαλκανικῶν καὶ θὰ προκαλέσουν ἀναμφισβητήτως σὴν διαρρήξιν τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεων.

Ἡ ἐντύπωσις ἐν Κων)πόλει

Λονδῖνον 13. Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ἀγγέλλει εἰς τὴν ἐφημερίδα του, ὅτι τὰ αἰτήματα τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν προξενήσαν μεγάλην ἐξάγερσιν παρὰ τῷ Τουρκικῷ λαῷ καὶ ἐξηρέθισαν τὴν κοινὴν γνώμην, ἀπαιτοῦσαν τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου μέχρις ἐσχάτων. Ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς προσθέτει ὅτι οἱ Νεότουρκοι ἐξωθοῦν τὸν λαὸν εἰς τοιαύτην στάσιν καὶ ὅτι ὁ Τουρκικὸς λαὸς ἔχει πεποιθήσιν, ὅτι εἰς τὸ τέλος ἡ Τουρκία θὰ νικήσῃ. Ἐπίσης τηλεγραφεῖ, ὅτι ἔχουσι τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ ὁ Τουρκικὸς στόλος ἐξερχόμενος λίαν προσεχῶς καὶ πάλιν τῶν Δαρδανελλίων θὰ κατορθώσῃ καταστρέψῃ τὸν Ἑλληνικόν. Καὶ τοιουτοτρόπως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ δυνηθῇ νὰ μεταφέρῃ διὰ θαλάσσης στρατεύματα εἰς τὴν Τσατάλτζαν καὶ τὰς λοιπὰς Τουρκικὰς ἐπαρχίας ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας.

Ὁ Τουρκικὸς λαὸς εἶνε φιλοπόλεμος

Λονδῖνον 13. Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς τηλεγραφεῖ ὅτι καὶ ὁ Τουρκικὸς λαὸς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε φιλοπόλεμος καὶ προτρέπει τὸν ἀγῶνα μέχρις ἐσχάτων.

Ὁ Ἔμβερ ἐξ τὴν Τσατάλτζαν

Λονδῖνον 13 Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως εἰς τὴν «Ἡμερησίαν Νέαν», ὅτι ὁ πολὺς Ἔμβερ πασᾶς ὁ ἀνατινάξας τοὺς Γουρκικοὺς Δαρδανέλλους, ἔφθασε χθὲς εἰς τὴν Τσατάλτζαν, ὅπου ἀγνοεῖται ὁ ἀκριβὲς ὅ,τι ἐκεῖ ἐπράξεν τὸν στρατόν.

Ὁ Ἔμβερ πασᾶς ἠρώτησε χθὲς πρὸς τὸν στρατὸν κρυφίως πολλάκις τοῦτον, καὶ ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ὅτι τὸ καθηκόντος καὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς Πατρίδος τοῦ ἐπιβάλλουν εἰς τὸν νὰ ἐπιτεύξῃ μέχρις ἐσχάτων καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν πόλεμον μὴ δεχόμενος οὐδεμίαν ὑποχώρησιν εἰς οὐδένα ὑπὲρ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

ΙΩΣ ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ ΤΑ ΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ 'ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ,,

Διὰ κοίου ἄρθρου ὑπὸ τὸν τίτλον κατὰ *ὅρια τῆς Βουλγαρικῆς*!!! *Μακεδονίας*» ἡ Θεσσαλονικὴ ἐκδίδουσα Βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Βούλγαρος» ἐξακολουθοῦσα τὸ ἀγῶνα, ὃν ἀνέλαβε, νὰ ὑποδείξῃ δηλαδὴ πρὸ τῶν ἀναγνωστῶν της, ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι χώρα Βουλγαρική, ἰσχυρίζεται, τὰ τὰ ὅρια τῆς Μακεδονίας καὶ δὴ τῆς *Βουλγαρικῆς*!; καθορισθῆσαν διὰ διεθνοῦς πράξεως, ὡς τοιαύτην δὲ πρᾶξιν θεωρεῖ τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τὴν καθορίζουσαν τὰ ὅρια τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας. Ἀλλ' ἡ Βουλγαρικὴ ἐφημερὶς πλανᾶται πλανὴν δεινὴν ἰσχυριζομένη, ὅτι ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἡ συνομολογηθεῖσα μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1878 εἶνε σύμβασις μονομερὴς μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας, ἤτοι νικητοῦ καὶ νικηθέντος, ὡς τοιαύτη δ' οὐδένα φέρει χαρακτῆρα.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς Ρωσσοτουρκικῆς ἐκείνης συνθήκης παρεβλάπτοντο τὰ συμφέροντα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ὡς καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις μὴ λαβοῦσαι ποσῶς ὑπ' ὄψιν τὴν συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἦν εὐθαρσῶς ὡς μὴ ὑφισταμένην δι' αὐτάς, συνῆλθον καὶ ὑπεγράψαν συνθήκην εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Βερολίνου, ἥτις καὶ μόνη φέρει χαρακτῆρα συμβάσεως διεθνοῦς καὶ ἥτις ἀπέχει κατὰ παρασάγγας τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ὅτι ὡς μὴ δικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου οὐδὲν ἔχει κῦρος, ὅταν ἀκυρωθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἀκυρωτικοῦ τοιουτοτρόπως καὶ ἡ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας συνομολογηθεῖσα συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν διεθνοῦς συμβάσεως, ἀφοῦ ἠκυρώθη ὁλοτελῶς ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου.

Ἡ ἀξία τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου

Ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου θὰ ἠδύνατο πιθανῶς νὰ εἶχε σημασίαν τινά, ἐὰν ἡ

πολύτιμον ἐγνωρίσαμεν, τὸν ἠγαπήσαμεν καὶ τὸν ἐθαυμάσαμεν θὰ τὸν ἐνθυμούμεθα πάντοτε καὶ θὰ τὸν θεωρῶμεν ἕνα τῶν μεγαλειτέρων θυμάτων τοῦ παρόντος πολέμου.

Ἀποχαιρετίζω τὸν Μάνον διὰ νὰ συνεννοηθῶ διὰ τοῦ τηλεφώνου μὲ τὴν κυρίαν του περὶ τῆς ὑγείας ἄλλου Κρητὸς ὁπλαρχηγοῦ πληγωμένου καὶ τοῦ εὐχομαι ἐπιτυχίαν εἰς τὴν σημερινὴν του ἐπίθεσιν.

Ἀντὶ κανονιοβολισμῶν μᾶς ἐξόπνησαν σήμερον πρωῒ βρονταὶ καὶ βροχή. Προστίθεται εἰς τὰς δυσκολίας τῆς μάχης ἕνας ἀκόμη ἐχθρός. Καὶ αὐτὸ θὰ περάσῃ. Ἔπειτα ἀπὸ τόσας καὶ τόσας κακουχίας ὁ στρατός μας ἔπρεπε νὰ αἰσθάνεται αὐτάς. Ὁπλίζεται κατ' αὐτῶν μὲ τὸ θάρρος ποὺ δίδει ἡ οὐδέποτε ἀπελπιζομένη ὑπομονή. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον ὅταν χθὲς αἱ ἐχθρικαὶ ὁδίδες ἔπιπτον ἐπ' αὐτῶν τῶν πυροβόλων μας τῆς πυροβολαρχίας Σκαλτζογιάννη οἱ πυροβοληταὶ ἀντὶ νὰ καλύπτωνται περισσότερον ἐξῆλθον ἀπὸ κέφι προφύλαγμα καὶ ὀρθούμενοι πρὸ τοῦ θανάτου ἐκάλουν αὐτὸν μετὰ περιφρονήσεως. Ὁ θάνατος ἐφοβήθη καὶ δὲν ἐπείραξε κανένα. Πῶς συνέβη αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ τοιούτης καταστροφῆς εἶνε ἀνεξήγητον. Ὁ στρατός τὸ ἐξήγησε τελειωτικῶς· ἦτο ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Βαρβάρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἑορτάζει τὸ πυροβολικόν. Τοὺς ἔσωσεν ἡ Ἁγία Βαρβάρα. Ἄλλη ἐξήγησις δὲν χωρεῖ. Εἰ, πᾶσαν ἀμηχανίαν τῆς ἀνθρωπίνης ἐρεύνης ἡ μεταφυσικὴ καλεῖται νὰ δώσῃ διέξοδον.

Θαλῆς Κουτούπης

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τ' *ἀποτελέσματα τῆς ναυμαχίας*

Κεφὰ ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς Ἠπείρου ἀγγέλλεται ἐξηκολούθησαν εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς παρατάξεώς μας μαχαὶ πεζικοῦ ἄρας πεζικὸν χωρὶς νὰ παύσῃ καὶ τὸ πυροβολικόν. Αἱ μάχαι διεξάγονται εἰς μέτωπον παρατάξεως μέχρι δέκα χιλιομέτρων ἐν μέσῳ ἐξαιρετικῶν ἐδαφικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ὑψηλοτάτων κορυφογραμμῶν ὑπερθεν τῆς πεδιάδος τῶν Ἰωαννίνων. Αἱ συγκρούσεις ἂν καὶ ἀρχαὶ δὲν ἔπαυσαν καὶ τὴν νύκτα καὶ εἰς τὰς συνήθεις ὥρας. Οἱ ἡμέτεροι παντοτε ἑτοίμοι ἐδέχθησαν τοὺς ἐχθροὺς μὲ πυκνοὺς πυροβολισμοὺς οἵτινες τοὺς ἐκράτησαν εἰς τὰς θέσεις των.

Ἐκ τοῦ φρουρίου του Μπιζανίου ἐρρίφθησαν δοκιμαστικαὶ βολαὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς ὑδρεύσεως τοῦ στρατοῦ μας, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ ὁ ἐχθρὸς ν' ἀνακαλύψῃ τι, διότι ὁ στρατός μας ὑδρεύεται ἀπὸ πολλὰ σημεῖα ἐντελῶς ἄγνωστα εἰς τὸν ἐχθρόν.

Ὁ ἀγὼν τῆς Ἠπείρου μετὰ τὰ ληφθέντα μέτρα δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ τερματισθῇ πολὺ ταχέως καὶ κατ' εὐχήν. Ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων ἀσφαλῶς θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐντὸς ἡμερῶν ἐλαχίστων. Ὁ Τουρκικὸς στρατός, πάρὰ τὰ γραφέντα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλ. ἀνδρῶν ἐναντίον τῶν ὁποίων δυναμεθα νὰ παρατάξωμεν διπλασίαν δύναμιν.

Καθὰ γνωρίζομεν παραλῶς καὶ αὐταὶ αἱ δυσχέρειαι περὶ τὴν τοποθέτισιν τοῦ πυροβολικοῦ μας ὑπερενικήθησαν πλέον χάρις εἰς τὴν στρατηγικότητα τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ μας.

Οἱ φυγάδες τοῦ Μοναστηρίου

Κατὰ πληροφορίας ἀσφαλεῖς νὰ λεχθῶ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ συγκεντρωθῶσι πρὸς τὸ Λιτόχωρον. Πολλαὶ πιθανότητες ὑπάρχουν ὅτι θὰ κατεφύγουν εἰς Κόνιτσαν διὰ νὰ ἐπισιτισθῶσιν ὅπου τῶν ὁμοθρήσκων αὐτῶν.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ Τζαβὴτ πασᾶς ἐφονεύθη μεθ' ὅλου τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐκρήξεως Ἑλληνικῆς βολιδοφόρου ὁδίδος κατὰ τὴν τελευταίαν μάχην πρὸ τῆς Βιγλίτσας πρὸς δυσμὰς τῆς Καστορίας.

Ἐπίσης τῶν ξένων πολεμικῶν ἀνταποκριτῶν ἀναβιβάζουν τὸν ἀριθμὸν ὑποχωρούντα τουρκικὸν στρατὸν τοῦ Μοναστηρίου εἰς 20 χιλ. ἄνδρας ἄνευ ὅμως πυροβολικοῦ. Δύο Ἑλληνικαὶ ταξιαρχίαι κατεδίωκουσι κατὰ πόδας τὸν ἐχθρόν.

Ὁ στρατὸς οὗτος τῆς Καστορίας ἐδύνατον εἶνε ν' ἀντιτάξῃ πλέον σοβαρὰν ἀντίστασιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Στρατὸς ἄνευ ἀρχηγοῦ καὶ φρονήματος, ἠττημένος δὲ τρόπον εἶνε προωρισμένος νὰ ἐξοντωθῇ τελειωτικῶς. Αὐτοὶ οἱ συλληφθέντες τοῦρκοι αἰχμάλωτοι περιστάσεων οἰκτραν τὴν κατάστασιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. Καὶ αὐτὰ τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου ἠρχισαν νὰ ἐλαττοῦνται σημαντικῶς.

Ἡ ναυμαχία τῶν Δαρδανελλίων

Κατὰ πληροφορίας, μὴ ἐξακριβωθείσας ἐπισήμως, εἰς περισσοτέρας ζημίας ἐκ τῆς τελευταίας ναυμαχίας πρὸ τῶν Δαρδανελλίων ὑπέστη αὐτὴ ἡ ναυτικὴ «Βαρβαρόσσα», τῆς ὁποίας κατεστράφησαν οἱ τεθωρακισμένοι πυργοὶ τῆς διοικήσεως ἐκ τῆς πτώσεως τῶν ὁποίων ἐφονεύθησαν ὁ ναύαρχος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. Ἄλλη ὁδὶς ἐπέφερε μεγάλας ζημίας εἰς ἓν τῶν πρωραίων τηλεβόλων, ἐπίσης δὲ ὑπέστη ζημίας τὸ μηχανοστάσιον Ἐν γένει αἱ βλάβαι τοῦ «Βαρβαρόσσα» θεωροῦνται σοβαρώταται.

Ἐπίσης ζημίας ὑπέστησαν καὶ τὰ πλοῖα «Τουρκοὺτ» καὶ «Μεσουδιέ», ὀλιγωτέρας δὲ τὸ θωρηκτὸν «Ἀσάρι Ταφήκ».

Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν αὐταὶ αἱ ζημίαι τῆς ἱστορικῆς ἁρμάδας καὶ ἓν ἀντιτορπιλλικὸν ἔπαθε ὀλοσχερῶς ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ὀλεμάτων, τὸ ὁποῖον ἐρρυμουλκήθη εἰς τὸν Ναύσταθμον τῆς Νικομηδείας πρὸς διόρθωσιν.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας εἰς τὰ Δαρδανέλλια ἡ Τουρκία συνεκέντρωσε δύναμιν 40 χιλ. ἀνδρῶν ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΝ ΡΟΔΩ

Λονδίνον 13. Ἡ Ἰταλία ἀπέστειλε 500 στρατιώτας εἰς τὴν Ρόδον.

Ἡ ἀποστολὴ αὕτη τῶν Ἰταλῶν στρατιωτῶν σχολιάζεται ἐρρωτατα διότι θεωρεῖται ὡς ἀσφαλὴς ἔνδειξις τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως Ρώμης, ὅπως κρατήσῃ ὁριστικῶς τὴν Ρόδον.

Φαίνεται δὶ' ὅτι εἰς τὸ διάβημα τῆς τοῦτο ἡ Ἰταλία προβαίνει κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας.

Εἶνε ὅμως ἀμφίβολον ἐὰν αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις θὰ ἀποδεχθῶσι τὸ Ἰταλικὸν πραξικόπημα τῆς Ρόδου.

ΔΗΛΩΣΙΣ "ΛΕΣΒΟΥ,,

Παρακαλοῦνται οἱ ἀξ. κ. Συνδρομηταὶ τῆς «Λέσβου» ὅπως διευκολύνωσι τὸ ἔργον τοῦ περιοδεύοντος ἡμῶν εἰσπράκτορος κ. Δημ. Καμπούρη καὶ κανονίζωσι μετ' αὐτοῦ τὰς συνδρομάς των.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΑΙ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ

(Ἡ ἀκριβεστέρα καὶ ἡ πιστοτέρα περιγραφήτων)

[Συνεχίζομεν σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν πολεμικῶν σελίδων ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Μυτιληναίου στρατιώτου Λεσημάκη Μ. Νικολαΐδου]·

Τὰ κάρρα ὅλα ἄεινα ἐπήραμεν μαζί μας ἐκ Μυτιλήνης τὰ ἀγκαταλείψεν ἐκεῖ ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐξῆς ὁ δρόμος θὰ ἦτο δύσβατος τὰ δὲ πολεμοφόδια ποὺ ἔφερον τὰ ἐφορτώσαμεν εἰς ὀποζύγια διάφορα. Οὕτω παρατεταγμένοι ἐξεκινήσαμεν ἀναβαίνοντες τὸν ἀνήφορον μὲ ὅλμα κανονικὸν καὶ διευθυνόμενοι πρὸς τὸ ἀνδρικὸν Μοναστήρι. Μόλις ἐφθάσαμεν ἐκεῖ ἐσταθμεύσαμεν δι' ὀλίγα μόνον λεπτὰ πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἐδάφους. Κάτωθέν μας ἐξετείνετο μὲ ὅλην τὴν λιτότητα τῶν γραμμῶν βυζαντινῆς εἰκόνος ἡ μαγευτικὴ πεδιὰς τοῦ Λειμῶνος ποὺ ἐπλαισιοῦτο ἐκατέρωθεν ἀπὸ βουνὰ ἀπότομα καὶ πετρώδη. Λεξιά μας ὁ δρόμος ἐφαίνετο νὰ τυλίγῃ εἰς ἀπόστασιν 2-3 χιλιομέτρων τὶς πλαγιὲς τῶν λόφων καὶ ἐχάνετο μὲ μίαν καμπὴν του ἀνάμεσα εἰς τὰ δένδρα καὶ τὰς κορυφογραμμάς. Διεταχθημεν πάραυτα νὰ παρακινήσωμεν τῆς ὁδοῦ καὶ κατερχόμενοι πρὸς τὸ Μοναστήρι ν' ἀνέλθωμεν πάλιν ἐπ' αὐτῆς εἰς μίαν θέσιν ποὺ νὰ δύναται νὰ προφυλάξῃ τὸ πυροβολικὸν μας ἐν ἐνδεχομένῃ ἐνέδρᾳ τοῦ ἐχθροῦ Ὁ ἑλιγμὸς ἐξετελέσθη μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην λεπτότητα καὶ ταχύτητα

Ἡ ἔνεδρα

Μόλις ἐφθάσαμεν πάλιν ἐπὶ τοῦ δρόμου ἠκούσαμε πυκνοὺς καὶ συνεχεῖς πυροβολισμοὺς. Χαλασμὸς κόσμου! Τί εἶχε συμβῆ; Οἱ Τοῦρκοι ἐνεδρεύοντες ἐπάνω εἰς ὀχυρώτατον λόφον, τὸν πρῶτον πρὸς βορρᾶν τοῦ Μοναστηρίου ὀνόματι Σκοτεινὸ Βουνό, μᾶς εἶχον ἀτιμήσει μακρόθεν ἐρχομένους. Ἐὰν ἔτου νὰ πλησιάσωμεν δὲν μᾶς ἔδωσαν οὔτε τὸ παραμικρότερον σημεῖον ὑπάρξεως. Καὶ ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τὴν ὁποίαν συνώδευαν καὶ περὶ τοὺς δέκα ἀντάρται ἐδέχθη τὸ πρῶτον ἐχθρικὸν πῦρ. Ἡ θέσις μας τῇ ἀληθείᾳ ἦτο δύσκολος καὶ κινδυνώδης κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διότι ὡς ἐκ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέθημεν τὸ φυσικὸν ἀνωχύρωτον καὶ στενάχωρον, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν ἐλευθέρως καὶ ἀποτελεσματικῶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Πολλὰ ὀποζύγια εὑρεθέντα ἐκτεθειμένα ἐφονεύθησαν, ἡ δὲ ἐμπροσθοφυλακὴ ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ κανονικῶς. Ἀμέσως τότε διετάχθημεν ὁ ἴδιος λόχος, νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ὑποχώρησιν.

Ἀνωθέν μας ὑψοῦτο περὶ τὰ 10 μέτρα ἕνας βραχώδης λοφίσκος. Ἐπὶ κεφαλῆς μας ὁ ἀτρόμητος λοχαγὸς κ. Δ. Τσάκαλος καὶ ὁ γενναῖος ἀνθυπολοχαγὸς διμοιρίτης μας κ. Ν. Νῶε. Ἐρθέταμεν καὶ ἐταμπουρώθημεν εἰς τὴν κορυφήν του ὑπὸ χάλαζαν σφαιρῶν καὶ μὲ ταχύτητα βολῆς.

Τὰ κόκκινα βαφτίσια

Πίσω ἀπὸ τὸν βράχον ποὺ ἐταμπουρώθημεν μετὰ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μας ἔπεσαν κατόπιν καὶ τρεῖς ἄλλοι συνάδελφοί μου.

Τὸ πῦρ ἤρχισε σφοδρότατον καὶ «κατὰ βούλησιν» ἐκ μέρους μας. Οἱ φάραγγες ἀν τήχουν πολεμικώταται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἀπὸ τὸν ζῆρτν κρότον τῶν ὅπλων μας ἀποκτοῦσαι καθὲ σπαρακτικὴν κραυγὴν τῆς πληθύος τῶν πεφδίκων ποὺ αἰφνιδιάσθησαν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ κρυσφύγετόν των καὶ ἔπεσαν κατ' ἀγέλας.

Ἕνα γέλοιο καὶ μιὰ χαρὰ εἰς τὰ χείλη ὅλων.

Ἐφώτεζα τὰ κόκκινα βαφτισιά μου.

Εἷς συμπολεμιστής μου μὲ προσεφώνησεν μ' ἕνα πολεμικὸν λογίδριον καὶ οἱ ἄλλοι μὲ περιέβρεχαν μὲ λεγεῶνα ἐγκαρδίων εὐχῶν. Ἡ στιγμὴ ἦτο εἰς ἄκρον ἐνθουσιώδης καὶ συγκινητική.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ κοινωνικὸς ἐπέταξε πλέον μετὰ ὀδυνηρείας τὰ ροῦχα του τὰ ψυχικὰ τὰ παλαιὰ καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀρώματα μιᾶς θηλυκῆς καὶ ἥρεμου ζωῆς διὰ νὰ ἀναφανῇ μὲ τὴν ἐρυθρὰν καὶ μωβὴν γυμνότητα ποὺ τὸν ὥπλισεν ἡ ἀτεγκτος καὶ θηριώδης Φύσις.

Χαῖρε ἡ νέα ζωὴ ποὺ ἀπὸ τὰς φριττούσας πτυχὰς τῆς ὀτριήφανης σημαίας σου στάζεις τὸ μυρωμένον αἷμα μυρίων ὅσων λεοντοθύμων ἡρώων!

Τὸ πρῶτον θῦμα

Μέσα εἰς τὸν ἐκκωφαντικὸν θόρυβον τῆς μάχης ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ τοῦ λοχαγοῦ μας ὑψώθηκε ὀλίγα βήματα ὀπισθέν μας.

— Ἕνας νοσοκόμος, τρῆτορα, ἕνας νοσοκόμος!

— Τί τρέχει, κύριε λοχαγέ;

Ἀλλαὶ φωναὶ ἀπηνήσαν ταυτοχρόνως καὶ συγχεόμεναι.

— Ὁ Βαρδῆς ἐσκοτώθηκε!

— Τρῆτορα, ἕναν τραυματιοφορέα.

Ὁ Μανώλης Βαρδῆς ἐσκοτώθηκε!

Ὁ λευκότριχος Κρητικὸς εἶχεν ἀναπαύσῃ πλέον τὴν αἱματοστάλακτον καρδιά του ἐπὶ τῆς ἄπαλῆς χλόης ποὺ ἐξηπλώθη σκορπίσας ὅλους τοὺς πλούτους της γύρω του ποὺ ἔμοιαζαν σὰν μιὰ ὡραία καὶ πανυψίστη συμφωνία πλημμυρισμένη ἀπὸ τόνους πατριωτικοὺς, ἡρέμους καὶ καρτερικούς.

Ἠσθάνθημεν ὅλοι ἐνδομόχως τὴν συμφωνίαν αὐτὴν καὶ ὅταν πρὸς τὸ ἑσπέρας, μετὰ δίωρον μάχην ἐπαύσαμεν πῦρ ἐτρέξαμεν πρὸς τὸν ὡρῖον νεκρὸν διὰ νὰ τὸν ἀσπασθῶμεν διὰ τελευταίαν φορὰν μετὰ πόνου ψυχῆς καὶ νὰ τὸν ράνωμεν μὲ ἀγριολούλουδα ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἠδυνήθημεν νὰ κόψωμεν.

[Τὴν Τετάρτην: ἡ Μεγάλη μάχη τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ ὡραῖος πυροβολητὴς, πῶς ἐσκοτώθηκε ὁ λοχίας Κόλιας, οἱ ὁμηρικοὶ ἡρωϊσμοὶ κλπ.]

ΕΝ ΩΡΑΙΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ βαθύτερος φυλετικὸς χαρακτὴρ τοῦ Ἕλληνος εἶναι ὁ θρησκευτικὸς καὶ ὁ κατὰ ξηρὰν καὶ ὁ κατὰ θάλασσαν στρατός μας δικαιολογοῦν πληρέστατα τὴν καταγωγήν των διὰ τῆς παραδειγματικῆς αὐτῶν ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν πάτριον ἡμῶν θρησκείαν, ἥτις ἀναδεικνύει τὸν Ἕλληνα ὡς τὸν κατ' ἐξοχὴν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀπὸ μερικωτέρας ἀπόψεως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο μετ' ἰδιαιτέρας παρετηρήθη συγκινήσεως καὶ δεόντως ἐξετιμήθη ἡ τακτικὴ προς ἔλευσις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς Λεσβιακῆς μας Φάλαγγος ὑπὸ τὸν ἄξιον αὐτῆς ἀρχηγὸν κ. Περ. Δρίτσαν. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλως· προκειμένου περὶ τῶν ἀγνῶν νησιωτῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐγαλουχήθησαν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων μὲ τὸ γάλα τῆς θείας ἡμῶν θρησκείας ἥτις συνδεομένη μὲ τὸ βαθὺ τῆς φιλοπατρίας συναίσθημα ὤθησεν αὐτοὺς ἐκ τῶν περάτων τῆς Ἀμερικῆς ὅπως συμμετάσχωσι τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναστάσεως καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου μας.

Ὡραῖον ἀληθῶς παράδειγμα διὰ τοὺς εὐρωπαΐζοντας ἐκείνους, οἵτινες προσποιοῦν, διακόπτοντες κάθε εἴ δυνατὸν δεσμὸν μὲ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν παραδόσεις, νὰ φανῶσιν ἔχοντες εὐρυτέρας ἀντιλήψεις περὶ μερικῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐντούτοις διὰ τὸν Ἕλληνα ἀπεδείχθησαν ἀνέκαθεν ὡς τὰ μόνα δυνάμενα νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν τὸ σθένος ὅπως μεγαλουργήσῃ.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΣΤΗΛΗ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

1) ***Μενουδάκος Ἰωάννης***, ἀνθυπολοχαγός, Γύθειον (Λακωνίας).
2) ***Κόγιας Βέργος***, λοχίας, (Πύλιον).
3) ***Κλάφιας Γεώργιος***, δεκανεύς, Κρανιὰ (Γρικάλλων)
4) ***Φιλιππίδης Δημήτριος***, δεκανεύς, Ἀγχιαλος.
5) ***Βαρδῆς Μανώλης***, στρατιώτης Κρήτη.
6) ***Μανιδάκης Γρηγόριος***, στρατιώτης Κρήτη
7) ***Χαρίτος Φώτιος***, στρατιώτης Τραπεζοῦς.
8) ***Σαμανῆς Πέτρος***, στρατιώτης.
9) ***Δασκαλάκης Δημήτριος***, στρατιώτης Θήρα.
10) ***Κοκκίνης Μιχαὴλ***, στρατιώτης Κρήτη.
11) ***Νίκας Σπῦρος***, ναύτης Κέρκυρα.
12) ***Τσικλῆς Ἀπόστολος***, στρατιώτης Τσαπέτσα.
13) ***Στεργιόπουλος Στέργιος***, στρατιώτης, Μπαῖμι (Καρδίτσης).
14) ***Κοτίτσας Κωνστ.*** στρατιώτης, Ζουγόπουλο (Καρδίτσης).
15) ***Βατῆς Εὐθύμιος***, ναύτης, Σῦρος.
16) ***Καραγιάννης Ἀναστ.***, ναύτης.
17) ***Σοφιός Χαράλαμπος***, ναύτης δίοπος, Κύθηρα.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἀδελφοὶ Μυτιληναῖοι,

Μετὰ τὴν εὐγενῆ ἐπιτέλεσιν τῶν ἱερῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπέβαλε τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ πρὸς τοὺς ἐλευθερωτὰς ἀδελφοὺς μας, ἐν ἀκόμη τὸ ὄψη λότερον ἴσως ὅλων τῶν ἄλλων, μᾶς ἐπιβάλλεται, ὅπως συνεισφέρωμεν τὸν ὀβολόν μας, ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν μας ἀνδρείων. Εὐγενεῖς καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες, ἐγκαταλείψαντες συγγενεῖς καὶ πατρίδα διὰ νὰ προβάλουν τὰ στήθη των ὑπὲρ ἀδελφῶν ὑποδούλων, ἐδέχθησαν τὰς θανατηφόρους σφαίρας τοῦ ἐχθροῦ, μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη. Τὸ εὐγενὲς των αἷμα ἔβρεξε τοὺς βράχους τῶν βουνῶν μας ἵνα σπογγίσῃ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας τὰ δάκρυα τῆς δουλείας καὶ μᾶς ποτίσῃ τὴν χαρὰν τῆς ἀπελευθερώσεως.

Ἀλλὰ τὰ τέκνα των καὶ αἱ γυναῖκες των κλαίουσιν ἴσως τὸ μόνον στήριγμά τὸ ὁποῖον εἶχαν εἰς τὸν κόσμον· Ἔμπρος, εὐγενεῖς Μυτιληναῖοι. Ἠνοίξαν ἐκεῖνοι τὰς ἀρτηρίας τῆς καρδίας των ὑπὲρ ἡμῶν, ἂς ἀνοίξωμεν ἡμεῖς τὰ βαλάντιά μας. Μικρὸν τὸ ἀντάλλαγμα καὶ συγχρόνως ἐπιβαλλόμενον. Τοιουτοτρόπως θὰ δείξωμεν ὅτι, ἂν δὲν εἴχαμεν καὶ ἡμεῖς τὸ εὐτύχημα νὰ χύσωμεν τὰς ἑστίας μας ἵνα μεταδώσωμεν καὶ ἀποδώσωμεν ὀλίγον τῶν ἰδιαιτέρων πατριῶν ἄλλων ἀδελφῶν μας, γνωρίζομεν ὅμως νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἱερὰν καὶ εὐγενῆ θυσίαν των. Ἔμπρος, φιλοπάτριδες Μυτιληναῖοι.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ὑπὲρ τῶν πεσόντων καὶ ἀναπήρων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου Λέσβου ἀδελφῶν μας.

Γρηγ. Βαμβούρης	φράγκα	1000
Βασιλ. Βόμβας (ἐξ Αγ. Μαρίνης)	»	40
Κα Εὐτέρπη Μ. Κωνδωνῆ	»	100
Ἀδελφοὶ Καραδιάρη	»	40
Κα Βικτ. Αρ. Κούμπα	»	200
Κα Πην. Μιχ. Κατσάνη	»	390

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΔΗΜΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ὁ Δήμαρχος μας κ. Β. Βασιλείου ἀπέστειλε προχθὲς ἐξ ὀνόματος τοῦ Δήμου Μυτιλήνης τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Ἐλ. Βενιζέλῳ εἰς Λονδῖνον τὸ ἑξῆς συγχαρητήριον τηλεγράφημα:

Πρόεδρον Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον
Λονδῖνον

«Τῷ Τετιμημένῳ Κυβερνήτῃ τῆς Φυλῆς τῷ Λάζαρον Λαὸν ἐξαγειραντι καὶ ἀνυψώσαντι ἐν δόξῃ, δῆμος Μυτιλήνης προσφωνεῖ ἀσλάβως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ εὐχόμενος ἀδιάπτωτον ὑγιείαν ἐπ' εὐτυχίᾳ Ἔθνους καὶ Μεγάλης Πατρίδος».

Δήμαρχος Β. *Βασιλείου*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ταμία; Λέσβου

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΓΑΣΓ, νόμου τοῦ 1871 περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων προσκαλοῦνται οἱ ἐκ φόρων, ἐνοικίων δημηριακῶν καρπῶν καὶ τιμήματος ἐλαιοδεκάτων τοῦ 1612 καθυστεροῦντες πρὸς τὸ τέως Ὀθωμανικὸν Δημόσιον ὀφειλέται, ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προσέλθωσι καὶ καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, δικαιώματι τοῦ πολέμου διάδοχον τοῦ Ὀθωμανικοῦ, διότι ἐν ἀνάγκῃ περιπτώσει ἐφαρμοσθήσονται κατ' αὐτῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος νόμου συγχωρούμενα καταδιωκτικὰ μέτρα.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 14 Δεκεμβρίου 1912

Ὁ Ταμίας
(*Κωνστ. Σαμαράκης*)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὸν Ὑποπλοίαρχον κ. Ι. Δημίστιχαν, ὅστις μετεβάν ἐν Πλωμαρίῳ μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν ναυτικοῦ ἀγήματος ὕψωσε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ διοικητηρίου καὶ κατέλυσε τὰς ὀφειλομένας ἀρχὰς ἐστάλη ἀπὸ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς κωμοπόλεως ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ εἰς ἔνδειξιν τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν διὰ τὰ μέγα ἀγαθὸν τῆς ἐλευθερίας τὸ ὁποῖον ἀπήλαυσαν.

Κύριε Ὑποπλοίαρχε

Ἡ γλυκεῖα καὶ εὐγενὴς ἡμῶν μορφὴ θὰ μένῃ ἐντετυπωμένη εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὸ δεδοξασμένον ὀμόν ὄνομα θὰ μένῃ κεχαραγμένον εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν, διότι εἰς ὑμᾶς ἔλαχεν ὁ κλῆρος νὰ κορυφώσητε εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν σκότει δουλείας καὶ σκιᾷ θανάτου κειμένους τὸ γλυκὸ ὄνομα τῆς Ἐλευθερίας τὸ ὁποῖον συνεκλίνισε τὰς ψυχὰς καὶ συνεδόνησε τὰς καρδίας ἡμῶν. Ἐφάνητε εἰς ἡμᾶς ὡ; ἄγγελος φέρων οὐρανόθεν τὴν ἐλευθερίαν ὡς ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ἔφερε τὸ ἄγγελμα τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος.

Ἡμεῖς καὶ οἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἔνδοξοι συναγωνισταὶ ὑμῶν κατεστήσατε πρᾶγμα τὸ πρὸ μακρὸν πεπιστευμένον εἰς τὴν φαντασίαν ἡμῶν ὡραῖον ὄνειρον. Χάρις εἰς ὑμᾶς αἱ χαρίεσσαι νύμφαι τοῦ Αἰγαίου ἐπιστρέφουσαι εἰς τοὺς μητρικοὺς κόλπους τῆς Ἑλλάδος ἐπιστέφουσι πόθους προαιωνίους.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς ὑμᾶς· ὡν τὰ εἰκόνα θὰ ἀναρτήσωμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν διὰ νὰ ἐπιδεικνύωμεν εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τοὺς ἐλευθερωτὰς αὐτῶν.

Ἐν Πλωμαρίῳ τῇ 13 Νοεμβρίου

Αἱ Κοινοτικαὶ Ἀρχαὶ Πλωμαρίου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πλωμαρίου
Ι. Δ. Πούλιας

Τὰ Μέλη.—*Β. Δ. Ἀράπογλους, Γ. Δ. Γεωργαντέλλης, Γεώρ. Ι. Ἀντωνάκης Δημοσθ. Χ'' Γιαννάκη, Θρασύβ. Μελανδινός.*

Ἡ Δημογεροντία Πλωμαρίου. — *Γ. Δ. Βουλαλᾶς, Μιχ. Π'' Δημήτρις, Κ. Ε. Μαραγγέλης.*

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΜΑΣ

Προχθὲς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μας κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν Δημογεροντίας ἀπέστειλε μέσον Χι ου θερμότατον συγχαρητήριον τηλεγράφημα εἰς Λονδῖνον πρὸς τὸν ἔξοχον